כפי שראינו לעיל, התעניין ד' יוסף חמיק בספריו של אבולעפיה
ואף ליקט מהם ליקוטים. עדות נוספת להתעניינות זו היא ההקדמה
שהקדים לס' אור השכל, הקדמה שנמצאת בכ"י ירושלים 3009 8 דף
ב1-או (207)
ההערכות השליליות על תורתו של אבולעפיה, הערכות שהמתמכו על אישים
נכבדים כגון הרשב"א ור' יהודה חייט. מבחינה זו אנו עדים לריהביליטציה של אבולעפיה, שנעשתה בהתלהטות רבה בידי שבתאי דווקא.

"הקדמת המלקט. שוב שוקק על ארי בוהם (משלי כייח 15) וכך פתח דבריו באמונה, זה הספר. מצאתיו להון רב חבקהו ותשכילהו כי יאיר עיני שכלך אם בעל נפש אתה. ס' אור השכל,

זה הספר הוא חבור בפלא. מאיש מלא כל חכמה מדע. ועד הבבואה ובכל שמו בודע. גם כי אחריו שאגו כפירים. כמנהג העוברים עכ"ז תראה כי פיו פתחה בחככה(!) האל נשגבה וכל דבריו אסובה ואל תב"ש אחרי המתנשאים עליו כי אין לגמור על ספריו את ההלל הלא תראה בכתבי האר"י זלה"ה כי אחרי דבריו אין לנטות כי דבר עליו בתורת המדיבות כדת וכהלכה ואל תטה לבך לדברי החיש 208) הזה כי כשמן כרזה דבר עליו דברי הבל גם כי ספך על הרשבייא זייל (209) כי הוא אילן גדול בפסקי הלכה ג"כ אין לאחרים כסתו פה נגד המדברים סוד ה' וגם שגם הוא בגבורים עדר עדר לבדו והדבורים עתיקי" והלא תראה בחבוריו שאנה ה׳ בידָר כתב התנצלות סהרב הסחבר הספר הזה שכתב התנצלות הוא בעצמו לר׳ יהודה המכובה שלמון ז"ל ואמנם כתבתי גם זאת האגרת השבית להודיע לכם אחי כי מה שחשב הרב ר' שלמה בן אדרת על ענייני או על מה ששמע היה הבל ורוח וכו' עוד שם ראיתי שהיה כן הדין עלי לעבות לו על דבריו להודיע לך ולדומי" לך שהדברים שחשב או ששמע הם הבל ורוח. איך מוא זייל התנצל ממה שבפניו העידו שקר ותראה איך סמכו על קני מוהו הרודפים אחריו. והפה הקדש האר"י זלה"ה כתב בכתביו וז"ל ²¹¹) בעולם האצילות ובחזרתם לפעלה נתגלגלו כל הספירות שהיו בכח בתוך הכתר ויצאו לפועל והיו בכרות ורשומות תוך הכתר בעגול ובזה צדקו הקדמוני׳ האומרים שהספירות הם בעגול היינו בזמן הנזכר וכמו שדרך ר' אברם אבולעפי זייל בייר בספר הגלגל. ראה איים איך העיד עליו לטוב הפך עדות החיים בהקדםתו למערכת האלקות שלו. ואצלי הדבר הוא כי רבים לא ירדו לסוף דעתו כי גם על מה שצעקו עלין על הספר הנקרא מורה המורה ודבריו מבהלי׳ שפער(!) עליו על פירושו האה תראה גם בחבורי זה אשר לקשתי מי הוא השושה ותבין גייכ כי כל דבריו אמת וגם שתראה שהוא זייל הביא הרבה במשריאות תחזה בעיניך כי תהלה הם מיוסדים על האמת או מורגשת או מושכלת או מקובלת והרמז הוא למשכילי׳ בלבד כי כל התורה כולה שמותיו של הקביה הם ועליו לב החכם י-ען מן השמי׳ כי כל התורה כולה שמותיו של הקביה הם ועליו לב החכם י-ען מן השמי׳ והדברים המכחשי׳ האמת כולם עדות שקר מעידים זוממי׳ ואיני נכנס חייו בין ההרים הגדולים אבל העצה היא כי צריך לקרות בספריו אלה פעמי׳ ושלש ואל תדינהו עד סוף עניוניו(!) בכולם,

כי אצלי אז תשכיל האמת כמה שהיא ואם תעיין הטב תגמור עליו את ההלל הגדול כי יביאך בהדרי סודות האלקי׳ ביושר ובתמי׳ וכל מגסתו לכבוד (!) את ה' ולקדם שמו המחולל בגוים, ואם ראה תראה בי לשון מדברת גדולות גם ראה כי גם ישפיהו הנביא אמר על עצמו ה' אלקי' בתן לי לשרן למודים ולא לגאוה חייר יען כי ידיעת ה' בפרש בזמן הבמצא מי שלי (!) קבא וזעם ועברה מאסף כל המהבות נגד האמת הוא הדוחק לעבות הדברים כמו שהם ובמקו' שיש חלול ה' אין חולקי' כבוד לרב ובפרט מי סתישב שהעושר תלוי בלימודו הדרגה כדי שהי יגללו מה שלא יוכל להשיק בדרך עייונו ולכן מי שלא הגיע למדרגתו מבקש להעמיד הדברים כפי שכלו על המבוכה כדי שלא יתבאר הדבר ממי שהישיג האמת כמה שהיא אבל כולם לשם שמי' נתכונו ועליהם אין /ב1/ וראה תראה בקיבוצי זה כי אנה ה' לידי הרבה מחיבוריו הנפלאי׳ ואולי דרך נס וממקומו׳ מפוזרים ומחלקי׳ רחוקי׳ ובפרש ספר הגלגל שחוזר בעולם ומעמידו ותראה שכל מעשה ידיר אמונה והאלקי׳ הבין דרכה לפניך כי ידוע תדע ממבו כי ה׳ הוא האלקי׳ בשמי׳ ממעלה כידרע(!) אמיתית ובארץ מתחת תכיר מעשה ידיו כי הוא יהיה לך למורה ללוותך מן העולם הזה לעולם הבא ולהבחילך נחלה בלא מצרים ואם אתה קורא תעניק(!) בו תוציא ממבו מיץ ותזכה גם את יוסף חמיקה,

המירחס כאן לאבולעפיה איננה ברורה.

- 208. הכוונה לדברי ד' יהודה חייש בהקדמה לס' מנחת יהודה, ס' מערכת האלהות ג' עווב,
- 209. הכרובה לשוות רשבויא סיכן תקמיים, 210, ד' פוסף חספק סביא דברים מהאגרת וזאת ליהודה, עם' 18 ועמ' 19.
- המובאה מעמ' 19 מכילה משפט שאיבבו בדפוס אך מופיע בכתבי-יד. 211. לא מצאתי את מקור המובאה, הדברים שמובאים כאן בשם האר"י תראסים את תורתו בקשר לעיגולים ויושר אך קשה להביח שהארחי קרא דברים דוסים בכתבי אבולעפיה. גם מהותו של י׳ הגלגל,